Adevărul te paște

On Octombrie 01, 2010

Trezește în oameni sentimentul de apartenență la leadershipul tău, adăugând la personalitatea ta acea calitate care corespunde criteriilor de eligibilitate stabilite de ei.

Aseară, cu totul din greșeală am dat peste o scurtă poveste intitulată „ *Pictorul și Califul* ", de O. Henry. Personajul principal, un pictor pe nume Gerard Plumers era atât de talentat și de iscusit, încât reușea să dea fiecăruia dintre portretele sale o expresie care dezvăluia starea sufletească a modelului. Nimeni, nici chiar el nu-și putea explica misterul acesta. La început câștigase foarte mult din picturile pe care le crea la comandă în micul său atelier. Comenzile curgeau. Oamenii veneau adesea la el să-i admire operele. Până când au început să se ivească complicațiile.

De exemplu, într-o zi un cunoscut de-al pictorului, intră din întâmplare în atelierul său și văzu tabloul care se afla încă în șevalet. Se uită atent la desen. Recunoscuse personajul. Era tocmai bancherul său. „Ce cap de escroc are" spuse el cu o convingere greu de zdruncinat. Apoi ieși ca din pușcă din atelier și alergă la banca să-și retragă depunerile. Sosise prea târziu; onestul bancher o ștersese cu banii.

Astfel de scenarii se petrecură tot mai des. Toți cei care își făceau portretul la marele pictor, erau demascați. Fiindcă el avea darul să-i surprindă în pictură exact așa cum erau în viața de toate zilele. Avea darul să dezvăluie unul după altul păcatele ascunse ale modelelor: pungășiile lor, ticăloșiile, vicleniile, etc. E lesne de înțeles de ce nimeni nu a mai călcat în atelierul celebrului pictor. Pentru că nimeni nu voia să i se recunoască adevăratul caracter, bine ascuns în viața de toate zilele.

Leadership: Pui un mare accent pe unicitatea poveștii din spatele creatorului care te face părtaș la creația lui, sub aspectul unei retrospective a greșelilor făcute pe parcursul unei vieți trăită numai în folosul personal?

Imaginează-ți te rog că intri în atelierul pictorului Gerard Plumers, care are puterea să dezvăluie în picturile sale adevărata natură umană. Pe șevaletul acestuia se află terminată ultima lui creație, o splendidă capodoperă care, stupoare, înfățișează tocmai chipul șefului tău. Care ar fi reacția ta la vederea reușitului tablou? Dacă ai cunoaște adevărata natură a celui care te conduce, l-ai mai urma?

Felul în care îți percepi șeful are un efect imens asupra performanțelor tale și asupra randamentului tău. Dacă pictorul i-a redat șefului tău chipul cel mai înfricoșător cu putință, mi-e teamă că se va întâmpla următorul scenariu:

Scenariul cel mai negru – dar și cel mai des întâlnit. Ești la serviciu. Încerci să te concentrezi asupra lucrului, dar ecranul din mintea ta e prea des ocupat de imaginea șefului tău, a cărui adevărată natură ți-a dezvăluit-o pictorul cu atâta măiestrie și lux de amănunte prin intermediul tabloului său.

Simți cum în tine crește un întuneric care e prea amorțit ca să fie o mâhnire și prea rece pentru a fi o furie. Încerci să te împotrivești acestor sentimente. Te ții cât de ocupat poți. Dar niciun fel de muncă, niciun fel de extenuare nu poate să alunge din tine acel gust amar al adevărului, acel sentiment de profundă frustrare și nesiguranță pe care l-a redat tabloul.

Încetul cu încetul, chipul șefului tău începe să ocupe un loc ascuns al inimii tale. Ştii cine este el cu adevărat, știi de ce este în stare, îl resimți ca fiind intimidant, amenințător, distant, greu de înțeles și nepreocupat de sentimentele tale și ale oamenilor în general, iar asta îți frământă sufletul, creierul, gândurile, conștiința. Simți cum fiecare mușchi, fiecare articulație, fiecare os este suprasolicitat de nervozitatea și emoțiile tale negative. Orgoliul nu-ți dă voie să te plângi, dar ai face-o, ai face-o știind că ai făcut greșeala vieții tale angajându-te în firma condusă de un asemenea șef tiranic.

Leadership: Poți să repari percepția inexactă a oamenilor despre tine, oglindindu-te în spațiul unei creații din care reiese un profund sentiment de tristețe care nu mai trece?

Ori de câte ori gândurile îți umblă razna îți amintești că chipul șefului tău este mereu acolo, holbându-se la tine cu acea privire indescriptibilă de tiran. El persistă prin prezența lui, în fiecare zi, ocupându-se de afaceri. În timp ce lucrezi ești chinuit de griji, te forțezi să-ți reintri în ritmul susținut de lucru, dar tot mereu îți revine în minte imaginea lui: de bătăuș înfuriat, intimidant și neliniștit care-și pierde mereu cumpătul, o persoană obtuză, asurzitoare, care îți strigă totul în față și trezește teama în inima ta.

Ai curajul să te vezi demascat de propriul tău portret? Dacă ai o funcție înaltă de conducere, gândește-te cum ar fi ca oamenii să-ți vadă portretul care înfățișează adevărata ta natură. I-ai părăsi înainte să te părăsească ei pe tine?

În viața de toate zilele poți da chipului tău expresia pe care o dorești. Însă în portretul realizat de pictorul Gerard Plumers ești prins exact așa cum ești în realitate. Te temi? Ţi-e jenă de tine? Ești mâhnit de ceea ce vezi?

Neîncrederea dintre oameni și lider îngreunează interacțiunea eficientă ceea ce determină o fractură serioasă în cadrul companiei. Comportamentul oamenilor de care liderul se înconjoară arată indirect firea lui. Dacă el nu conduce creativitatea și pasiunea în muncă, va fi părăsit de echipa sa care, aidoma lui, va lâncezi și va bate în retragere.

Leadershipul este spațiul creației în care este oglindită firea ta adevărată, prelucrat de realitatea unei lumi care imită modelul de structură psihologică agreat cel mai mult prin intermediul efectului de adâncime al portretului în care te vădești fără pereche.

Concluzie: Oricât de mult ai dori să-ți ascunzi adevărata fire, aceasta iese totdeauna la iveală și se reflectă prin calitatea muncii întregii echipe. După mai mult sau mai puțin timp, oamenii de care ești înconjurat învață să „te citească", îți descoperă felul tău real de a fi și acest lucru va avea un impact deosebit asupra activității tale și a lor.

Dacă observi că ești perceput de ceilalți altfel decât cum ești cu adevărat, acest lucru ți se datorează ție și în special lipsei sau problemelor de comunicare dintre tine și echipă.

Poți să trezești în oameni sentimentul de apartenență la leadershipul tău? Care consideri că este calitatea cea mai prețioasă pe care oamenii o așteaptă de la tine? Prin ce se reflectă această calitate? Ea scoate în evidență adevărata ta natură? Sugerează indirect firea ta?

Source: https://neculaifantanaru.com/adevarul-te-paste.html